

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การล่มสลายของเศรษฐกิจไทยเริ่มต้นเมื่อ พ.ศ. 2539 หรือที่เรียกว่า “โรคต้มยำกุ้ง” นั้น (จรัส สุวรรณมาลา. 2546 : 21-29) ได้แสดงความคิดเห็นว่า เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจาก 1) ความเลวร้ายทางการปกครองที่ประกอบด้วย การฉ้อราษฎร์บังหลวง การเอาพรรคพวกเข้าสวมตำแหน่งงานต่างๆ การเล่นพรรคพวกสร้างกลุ่มอิทธิพล และการเลือกปฏิบัติ 2) การบริหารจัดการที่ผิดพลาด เช่น การลงทุนที่ไม่คุ้มค่า การประพฤติปฏิบัติที่สิ้นเปลืองและฟุ่มเฟือย ประสิทธิภาพของงานต่ำ และ 3) ปัจจัยจำเป็นพื้นฐานไม่เพียงพอ ทั้งปัจจัยทางกายภาพและทรัพยากรบุคคล ทั้งหมดนี้เป็นผลจากการขาดการปกครองที่ดีหรือธรรมาภิบาล ทั้งในส่วนของรัฐ บริษัทธุรกิจเอกชน และองค์การมหาชน

เมื่อเกิดภาวะวิกฤติดังกล่าวขึ้น ทำให้รัฐมีการปฏิรูประบบราชการที่มีความล้ำสมัย และขาดประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ และไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยรัฐทำการลดขนาดของหน่วยงานราชการ และปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อประหยัดงบประมาณ และใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้นแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ คือ การเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ให้เป็นองค์กรสมัยใหม่ ยึดหลักธรรมาภิบาล โดยปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการของภาครัฐ ในด้านวิธีการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและเน้นผลงาน การปรับลักษณะการบริหารงานให้เป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ และการปรับบทบาทภารกิจและกลยุทธ์ โดยให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วม แนวคิดการบริหาร โดยหลักธรรมาภิบาลจึงเข้ามามีบทบาทต่อหลายหน่วยงานทั้งในภาครัฐเอกชน รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good governance) และได้ออกเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 โดยยึดหลัก 6 ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร

จัดการที่ดี ลดความหย่อนประสิทธิภาพของงาน ลดการทุจริตคอร์รัปชัน สร้างความร่วมมือที่ดีซึ่งกันและกัน และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กร

สำหรับประเทศไทย ธรรมมาภิบาลได้กลายเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักการที่เกื้อหนุนสังคมประชาธิปไตยและได้มีการเสนอและกล่าวถึงแนวคิดนี้อย่างกว้างขวาง ตัวอย่างที่เห็นอย่างเป็นรูปธรรมคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่ได้บัญญัติมาตราต่างๆ ที่สัมพันธ์กับหลักธรรมมาภิบาล ถ้าหากมีการนำแนวคิดธรรมมาภิบาล ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการตรวจสอบการทำงานของรัฐ โดยประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องและระบบบริการของรัฐมีความยุติธรรม เป็นที่น่าเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งนำไปสู่การลดการทุจริตซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังของบ้านเมืองได้ (บุญบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ลี. 2544 : 5) และในปัจจุบันแนวคิดเรื่องธรรมมาภิบาลได้มีบทบาทแนวคิดเรื่องธรรมมาภิบาลได้มีบทบาทอย่างมากต่อหน่วยงานภายในประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้เห็นความสำคัญของการสร้างให้เกิดระบบการบริหาร การจัดการและการกำกับดูแลกิจการที่ดีในบริษัทจดทะเบียนและองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุนของประเทศและได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี ในส่วนภาครัฐนั้นในระยะหลายปีที่ผ่านมารัฐบาลได้พยายามปรับตัวเข้าสู่ระบบธรรมมาภิบาลอย่างเห็นได้ชัด เช่น การก่อตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น การปรับลดขนาดหน่วยราชการ การปรับปรุงการบริหารให้มีคุณภาพ มีการบริหารที่ประทับใจไม่เพียงองค์กรเอกชน การรวมหน่วยงานภาครัฐกับเอกชน การพัฒนาและคัดเลือกบุคลากรในองค์กรให้มีคุณภาพและผลงาน เป็นต้น ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 กำหนดไว้ว่า หลักธรรมมาภิบาล ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งกำหนดแผน โครงการ เพื่อปรับปรุงในความรับผิดชอบต่อสังคมให้สอดคล้องกับหลักธรรมมาภิบาล

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งได้รวมสาระสำคัญของรูปแบบการบริการที่มุ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ความโปร่งใส ตรวจสอบได้บนพื้นฐานความยุติธรรมและคุณธรรม และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน (บวรศักดิ์ สุวรรณโณ. 2542 : 17-18) เนื่องจากธรรมมาภิบาลถือเป็นหุ้นส่วนกันในการบริหารราชการและปกครองประเทศโดยรัฐ ประชาชนและเอกชน

ขบวนการนี้จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม ความโปร่งใส ความยุติธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของ
 คนดี นอกจากนี้ ธรรมเนียมปฏิบัติ ยังเป็นเสมือนพลังผลักดันที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหของ
 ประเทศชาติ และเป็นสิ่งที่ให้ความสำคัญกับองค์กรประชาสังคมมีส่วนร่วมในการร่วมสร้างความเข้ม
 แข็งให้กับชุมชน ทั้งนี้องค์กรรัฐจะอาศัยการบริหารจัดการที่ดีเป็นกลไกเกื้อหนุน เพื่อให้
 บรรลุเป้าหมายของการฟื้นฟูสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนให้ยั่งยืน (ธีรยุทธ บุญมี. 2541 : 25)

การปกครองท้องถิ่นเป็นกระบวนการทำให้เกิดการพัฒนาที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม
 มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นประชาธิปไตย เนื่องจากองค์กรปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบัน
 ให้การศึกษาการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน สร้างประชาธิปไตยที่มั่นคง ทำให้
 ประชาชนเกิดความรอบรู้แจ่มแจ้งทางการเมือง ทำให้เกิดการเข้าสู่วิถีทางการเมืองของประชาชน
 เป็นเวทีสร้างนักการเมืองระดับชาติ (วัฒนา คำฤทธิ์. 2540 : 23) ดังนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่น
 จึงเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจำเป็นต้อง
 ดำเนินงานตามระบบ กฎเกณฑ์ ระเบียบราชการและการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล

เทศบาลเป็นองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นประเภทหนึ่งที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ
 เทศบาล พ.ศ. 2496 โดยการปกครองส่วนท้องถิ่นนี้เป็นการปกครองที่รัฐบาลกระจายอำนาจไป
 ให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่ และประชากร
 เป็นของตนเอง ประการสำคัญขององค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติ
 อย่างเหมาะสม การกระจายอำนาจจากส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้
 เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
 ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหา ตัดสินใจ การตรวจสอบการทำงานและร่วมรับ
 บริการสาธารณะต่างๆ (วุฒิสภา ต้น ไชย. 2547 : 1)

ซึ่งตลอดระยะเวลาแห่งการพัฒนาการปกครองท้องถิ่นยังมีปัญหาและอุปสรรคหลาย
 ประการที่ทำให้การปกครองท้องถิ่นไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในชาติ
 อย่างเต็มที่ สมดังวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์หลักคือ
 “การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล” การที่ประชาชนไม่กระตือรือร้นในการตรวจสอบ
 ควบคุม กำกับ ดูแลการดำเนินงานตามนโยบายของฝ่ายบริหารที่แถลงต่อสภา ก็ส่งผลถึง
 การทุจริตคอร์รัปชันในวิธีการต่างๆ เป็นต้น (ศราวุธ ศรีประเสริฐ. 2543 : 1)

เทศบาลตำบลศรีสงคราม (2552 : 3) อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม มีการ
 ดำเนินงานหลักตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานกิจการบ้านเมือง
 ที่ดี พ.ศ. 2546 ระบุไว้ว่าในการบริหารงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย 7 ประการ คือ 1) เกิดประโยชน์

สุขของประชาชน 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น 5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้เทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ได้ยึดหลักการปฏิบัติงานตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 6 หลัก เป็นสำคัญในการบริหารงานและใช้ในการกำหนดนโยบาย ภารกิจ อำนาจหน้าที่ บทบาทของเทศบาล ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพในเชิงรัฐ คือ สามารถลดขั้นตอนการทำงาน ลดภารกิจ มีการกระจายอำนาจภารกิจ สามารถตรวจสอบและป้องกันการทุจริตมิชอบ มีความเป็นธรรมในการดำเนินงานและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างสูงสุด ตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เกิดความร่วมมือร่วมใจระหว่างบุคลากรในภาครัฐและประชาชน ที่จะส่งผลต่อการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อความผาสุกของประชาชนอย่างเต็มที่และยั่งยืนต่อไป ประกอบกับยังไม่เคยปรากฏว่ามีผลการศึกษาหรือผลการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารตามหลักธรรมนูญของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม มาก่อนเลย

ผู้ศึกษาในฐานะพนักงานเทศบาลตำบลศรีสงครามจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมนูญของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม เพื่อนำผลจากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ให้เป็นไปตามหลักธรรมนูญ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด บรรลุผลสัมฤทธิ์สูงสุดท้าย คือคุณภาพชีวิตและความผาสุกสันติสุขของประชาชนเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมนูญของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมนูญของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการศึกษา

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง
2. คณะกรรมการชุมชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 11 ชุมชน ชุมชนละ 9 คน รวมเป็น 99 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม เป็นการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลตามกรอบแนวคิดการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วยหลัก 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการชุมชนเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

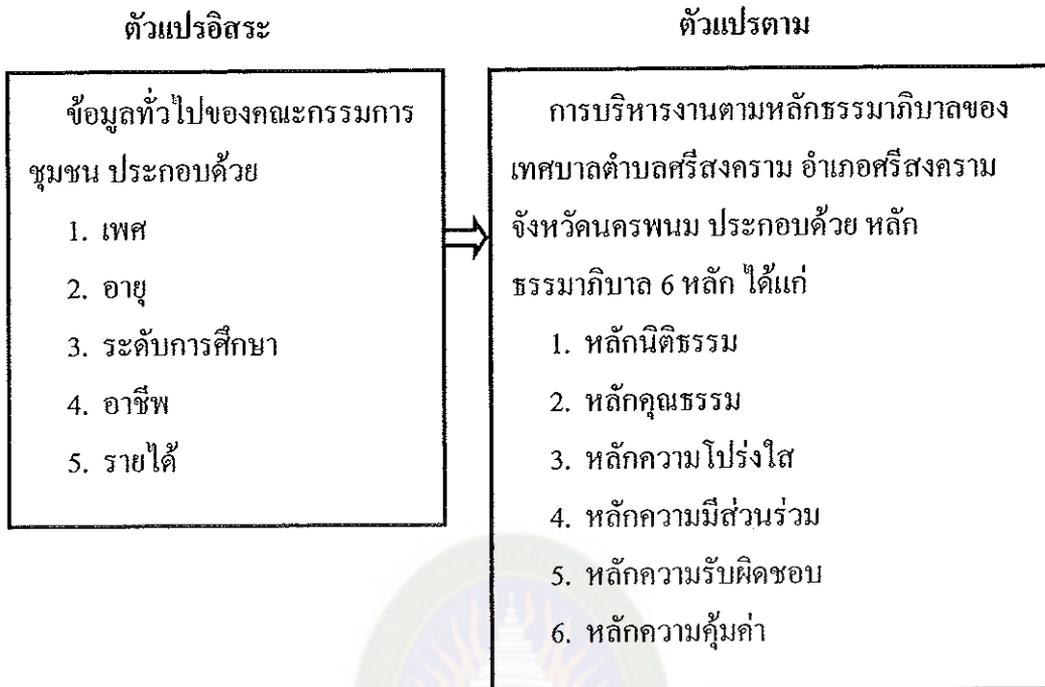
- 3.1.1 เพศ
- 3.1.2 อายุ
- 3.1.3 ระดับการศึกษา
- 3.1.4 อาชีพ
- 3.1.5 รายได้

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ประกอบด้วย

- 3.2.1 หลักนิติธรรม
- 3.2.2 หลักคุณธรรม
- 3.2.3 หลักความโปร่งใส
- 3.2.4 หลักความมีส่วนร่วม
- 3.2.5 หลักความรับผิดชอบ
- 3.2.6 หลักความคุ้มค่า

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษารวบรวม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดการศึกษา ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ผู้ศึกษาได้นิยามศัพท์เฉพาะ ดังต่อไปนี้

เทศบาล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 โดยให้เทศบาลดังกล่าวมีฐานะเป็นนิติบุคคล ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม

คณะกรรมการชุมชน หมายถึง กลุ่มบุคคลภายในหมู่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้งจาก นายอำเภอตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ซึ่งประกอบด้วย กรรมการ โดยตำแหน่งและ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีหน้าที่หลักในการรักษาความสงบเรียบร้อยและพัฒนาหมู่บ้าน ส่งเสริมเศรษฐกิจ พัฒนาสิ่งแวดล้อม สตรี เด็ก ผู้สูงอายุและด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2475 ซึ่งแก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง คณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ทั้ง 11 ชุมชน

การบริหารงาน หมายถึง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาล
ศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง กฎเกณฑ์ในการบริหารหรือการปกครองที่ดีเหมาะสม
และเป็นธรรม ใช้ในการธำรงรักษาบ้านเมืองและสังคม เป็นการบริหารจัดการทำให้งานสำเร็จ
อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ด้วยหลัก 6 ประการ ดังนี้

1. หลักนิติธรรม หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ
ให้ทันสมัย และเป็นธรรมที่ยอมรับของชุมชน และชุมชนยินยอมปฏิบัติตามกฎหมาย

2. หลักคุณธรรม หมายถึง การปฏิบัติงานที่ยึดมั่นในความถูกต้องดีงามเป็น
แบบอย่างแก่ประชาชน มีความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจ อุดม มีระเบียบ วินัย ปฏิบัติงานด้วย
ความซื่อสัตย์ สุจริตมาทำงานตรงต่อเวลา ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค ถูกต้อง
ตรงไปตรงมา ยึดหลักผลประโยชน์ส่วนรวม และถูกต้อง

3. หลักความโปร่งใส หมายถึง การเน้นปรับกลไก และวิธีการทำงานให้มี
ความโปร่งใส ให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล
ได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบได้

4. หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง หลักการที่ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุก
ขั้นตอน ตั้งแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภา เทศบาลตำบล หรือ ผู้บริหาร และมีส่วนร่วมใน
การบริหารงาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารแสดงความคิดเห็น การตรวจสอบ การประเมินผลงาน
ของเทศบาล และสุดท้ายประชาชนมีอำนาจในการถอดถอนผู้บริหารหรือสมาชิกสภาเทศบาล
ที่ประชาชนเห็นว่าปฏิบัติงานเสียหายล้มเหลวมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย

5. หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การมุ่งเน้นให้เทศบาลตำบล ได้ตระหนัก
ในอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อประชาชน มีความใส่ใจต่อปัญหาของชุมชน และมี
ความกระตือรือร้น ในการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชนให้บรรลุผลโดยไม่เลือก
ปฏิบัติ

6. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การเน้นประสิทธิภาพในการบริหารงาน โดยใช้
ทรัพยากร งบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รวมทั้งการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
ของท้องถิ่นให้สมบูรณ์และยั่งยืนการวัดระดับธรรมาภิบาล เป็นการวัดการบริหารงานตาม
ระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษา สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนา
ปรับปรุงการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลศรีสงคราม อำเภอศรีสงคราม
จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY